

Eva se v polni opremi približuje letalu. Kljub veliki želji, ki jo je čutila prej, se zdaj v njej budi negotovost in polno vprašanj: Si bom sploh upala skočiti? Bom zmogla? Se bo padalo odprlo? Pristanek? Kaj če se mi kaj zgodi? Naj se obrnem in vse skupaj pustim? Ne! Sledila bom svojim željam in sanjam in ne bom ostala na pol poti ... Preden vstopi v letalo, se skrivaj pokriža ter si reče: »Ostani z mano, Gospod. Bodi z menoj!«

Tudi Abram je na svoji poti skozi puščavo in neznane kraje čutil negotovost in doživljal stiske. Velikokrat ga je bilo strah. Takrat se je obrnil na Gospoda.

Gospod mu je spregovoril: »Ne boj se, Abram! Jaz sem tvoj ščit, tvoje plačilo bo zelo veliko.« Abram pa je rekel: »Kaj mi boš vendar dal, ko pa ostajam brez otrok. Glej, nisi mi naklonil potomstva, zato bo moj dedič hlapec moje hiše.« A glej, Gospod mu odvrne: »Ne bo ta dedoval za teboj, temveč tisti, ki bo prišel iz tebe, bo tvoj dedič.« Popeljal ga je ven in mu rekel: »Poglej proti nebu in preštej zvezde, če jih moreš prešteti!« Potem mu je rekel: »Tako bo s tvojim potomstvom.« Abram je veroval Gospodu in ta mu je to štel v pravičnost.

(Prim. 1 Mz 15,1-6)

Bog je spet spregovoril Abrammu in mu rekel: »Glej, to je moja zaveza s teboj: postal boš oče množice narodov. Ne boš se več imenoval Abram, temveč Abraham ti bo ime, kajti postavljam te za očeta množici narodov. Naredil te bom silno rodovitnega, napravil bom iz tebe narode in kralji bodo izšli iz tebe.«

(Prim. 1 Mz 17,4-8)

Bog opogumlja Abrama, naj vztraja na svoji poti, in mu obljublja varstvo in pomoč. Abram postaja čedalje bolj neučakan in se pritožuje, zakaj mu Bog tako dolgo ne izpolni obljube. V stiski pa znova zasliši Božji glas in veruje. Zato Bog sklene z njim zavezo in postaneta prijatelja. Tako postane Abram novi človek. Bog mu spremeni ime v Abraham, kar pomeni »oče ljudstev«.

Bog tudi z nami sklepa **zavezo**. Za nas skrbi in nas varuje. Pričakuje našo **vero, prizadevanje in sodelovanje**. Tako nam pomaga odkriti, kaj je za nas najboljše, čeprav tega dostikrat ne razumemo.

Tudi Abraham ni vsega razumel, vendar je zaupal, veroval in vztrajal.

- ① Kako Bog opogumlja Abrama?
- ③ Kdaj Bog sklene zavezo z Abramom?
- ③ Kaj vsebuje zaveza z Abramom?
- ④ Kakšno je Abramovo novo ime?

Jaz vem za dolgo, srečno pot

Alfred Flury

2

1. Jaz vem za dol-go, sre-čno pot,
2. Če s Ta-bo sem, se ne zgubim, a - le - lu - ja,
3. Pla - ni - ne, zvezde, be - li sneg,

me vo - di tja, kjer je Gospod,
 po - gu - men sem, se ne bo - jim, a - le - lu - ja.
 mi go - vo - re, ka - ko si lep,

O Te - bi sanjam noč in dan, ne daj, da bi ži - vel zaman,

a - le, a - le - lu - ja, a - le, a - le - lu - ja.

ABRAM – ABRAHAM = oče ljudstev; Bog je Abram u spremeril ime v Abraham, ko je sklenil z njim zavezo in ga postavil za očeta množici narodov

ZAVEZA = dogovor ali »pogodba« o povezanosti in prijateljstvu, lahko je med ljudmi ali med Bogom in človekom